

USNESENÍ

Krajský soud v Praze jako soud druhého stupně projednal v neveřejném zasedání konaném dne 7. listopadu 2019 **stížnost odsouzeného Dušana T. [REDACTED], narozeného [REDACTED]** proti usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 20. září 2019, číslo jednací 6 PP 120/2019-31, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost odsouzeného **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením byla zamítnuta žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp.zn. 1 T 62/2017 ze dne 20.11.2017 a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 sp.zn. 58 T 1/2015 ze dne 12.4.2016, neboť okresní soud dospěl k závěru, že odsouzený nevyhověl požadavkům ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákoníku, neboť dosud neprokázal patřičné polepšení a nelze od něj očekávat, že v budoucnu povede řádný život.
2. Proti usnesení podal odsouzený po jeho vyhlášení stížnost, ve které vyjadřuje názor, že okresní soud ignoroval důkazy, které svědčí o jeho nápravě a predikoval tak mylný názor, že u něj nelze očekávat, že povede řádný život. Má za to, že jeho náprava je prezentována tím, že si našel zaměstnání ve věznici, kvůli kterému musel absolvovat rekvalifikační kurz, a z pracovní odměny se snaží umořit dluhy. Za projev své nápravy označuje, že si uvědomuje důležitost zaplacení dluhů. Dále poukazuje na to, že si s prací osvojuje pracovní návyky a rozšířil si vzdělání absolvováním učebního oboru, čímž si zvýšil možnost výběru zaměstnání po propuštění. Dále nekonkrétně odkazuje na judikaturu Ústavního soudu, podle které minulé odsouzení či zařazení do II. přístupné skupiny vnitřní diferenciací nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti. Namítá, že odůvodnění napadeného usnesení při veřejném zasedání bylo jiné, než je v písemném vyhotovení. Návrh na rozhodnutí krajského soudu odsouzený neuvádí, zjevně se domáhá podmíněného propuštění.
3. Krajský soud na základě včas podané stížnosti přezkoumal v rozsahu ustanovení § 147 odst.1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, proti kterému mohl stěžovatel podat stížnost, i řízení jemu předcházející a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.
4. Okresní soud ve veřejném zasedání v přítomnosti odsouzeného provedl zákonným způsobem všechny důkazy potřebné k rozhodnutí. Celé řízení proběhlo v souladu s procesními předpisy za respektování práv odsouzeného. Proti řízení, které předcházelo napadenému usnesení, proto nelze ničeho namítat, toto řízení dává podklad pro rozhodnutí. Za důvodnou nelze považovat ani námitku odsouzeného, že soudce při odůvodnění uvedl, že odsouzenému „není zaručen jakýsi čistý stůl za minulostí“. Písemné vyhotovení usnesení musí být ve shodě s obsahem usnesení, které bylo vyhlášeno. Nemůže se však jednat o doslovně shodný text. V tomto případě vyplývá ze zvukového záznamu veřejného zasedání, že soudce použil shora uvedené přirovnání, když odsouzenému vysvětloval, že ačkoli nelze při rozhodování o podmíněném propuštění znovu přihlížet ke skutečnostem, které byly hodnoceny soudem při ukládání trestu, neznamená to, že se posuzuje jako osoba dosud netrestaná a že nelze hodnotit jeho chování v minulosti.
5. Není pochybnost o tom, že odsouzený vykonal dne 30.5.2018 poměrnou část trestu, což je v jeho případě polovina uloženého trestu, neboť je ve výkonu trestu posedmé.
6. Druhá zákonná podmínka spočívá v prokázání polepšení. Splnění této podmínky vychází z hodnocení odsouzeného z výkonu trestu. Pro závěr o tom, že došlo k polepšení, je třeba, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

bylo u odsouzeného zřejmé, že v průběhu trestu u něj došlo ke změně jeho postojů, a že výkon trestu u něj již splnil svůj účel. Odsouzený se ve výkonu trestu slušně chová, plní své povinnosti, zapojil se i do brigád, za více dva roky výkonu trestu však získal pouze jednu odměnu a je zařazen do druhé prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Z toho vyplývá, že jeho chování dosud významnou změnu v podobě nápravy neodráží. Vzhledem k tomu, že mimořádné výsledky odsouzeného ve výkonu trestu jsou obvykle odměněny udělením odměny a projevy nápravy obvykle vedou k zařazení do nižší prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, je při hodnocení sledováno, kdy byl odsouzený kázeňsky odměněn, do jaké prostupné skupiny vnitřní diferenciaci je zařazen a zda nebyl kázeňsky trestán.

7. Nutno poukázat i na to, že odsouzený se snaží své výsledky ve výkonu trestu interpretovat více ve svůj prospěch, než je na místě. Podle § 28 odst. 1 zák. č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody je povinností odsouzeného ve výkonu trestu dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán práce neschopným, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušnosti při jednání s osobami, s nimiž přichází do styku a jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Vzhledem k nedostatku pracovních míst je obvyklé, že jsou odsouzení ve věznici dotazováni, zda mají zájem pracovat, a je k tomu přihlíženo. Pokud však je rozhodnuto o zařazení odsouzeného na konkrétní pracoviště, je povinen tam pracovní povinnosti plnit. Podle hodnocení je odsouzený od 24.9.2018 pracovní zařazen u firmy Rubikon centrum Servis jako operátor šicího stroje. Lze si jen těžko představit, že by si odsouzený tuto práci ve věznici sám našel, jak uvádí.
8. Krajský soud proto zcela souhlasí se závěrem okresního soudu, že odsouzený dosud své polepšení neprokázal.
9. Odsouzený soudu zaslal dokument, který podle jeho názoru by měl soudu pomoci učinit závěr, že další výkon trestu je u něj nadbytečný a kontraproduktivní. Jedná se o potvrzení o spolupráci s Rubikon centrem, v němž se uvádí, že pracuje od shora uvedeného data jako operátor v dílně provozované Rubikon centrem ve Věznici Vinařice. Byly u něj během pracovního zařazení podle tohoto hodnocení získány či prokázány pracovní dovednosti a schopnost práce v týmu. Tato organizace mu po propuštění poskytne pomoc při návratu do společnosti tak, že mu pomůže při získání zaměstnání, poskytne mu podporu při adaptaci v zaměstnání, pomoc v řešení zadlužení a pomoc při nalezení vhodného ubytování.
10. Odsouzený byl opakovaně soudně trestán pro trestnou činnost spojenou ze zneužíváním drog a má dluhy značné výše. Pro jeho budoucnost by proto bylo významné, aby se bezprostředně po propuštění zařadil do pracovního procesu a zajistil si tak řádný příjem. Snížil by tím riziko spáchání další trestné činnosti v důsledku nedostatečného hmotného zajištění a mohl by neprodleně hradit své dluhy. Přesto nevyužil možnosti sám si s předstihem zajistit práci a bydlení nebo alespoň získat bližší informace o možnostech, jaké bude mít na svobodě, ale místo toho spoléhá na Rubikon centrum, který mu nabídl pomoc. Pokud jde o odsouzeným zdůrazňované uvědomění si povinnosti splácet dluhy, jeho přístup o tom nijak konkrétně nesvědčí. Ve výkonu trestu odsouzený nerozhoduje nejen o své pracovním zařazení, ale nemůže ani volně disponovat s odměnou za práci. Srážky z jeho odměny za práci jsou prováděny podle předpisů a odsouzený může rozhodovat jen o malé části prostředků, která pro rozdělení a úhradě povinných plateb a případného výkonu rozhodnutí zbyde.
11. Odsouzený se svých podáních zdůrazňuje, že už je třeba, aby byl propuštěn na svobodu, nezmínil se však dosud o tom, jak se chce vypořádat se svou budoucností a jak se vyhnout další trestné činnosti. Z dostupných podkladů není zřejmé, zda odsouzený sám byl uživatelem drog, ale od počátku páchání trestné činnosti se u něj trestná činnost tohoto druhu objevuje a s ohledem na nepochybné znalosti získávání surovin, výroby a distribuce uvedených látek je u něj riziko recidivy vysoké. Na svobodě bude nepochybně řešit možnost, aby své zkušenosti využil a zajistil

si tak významný příjem. Odsouzený také uvedl, že na svobodě chce podnikat, což v situaci, kdy nemá žádné ekonomické zajištění, je také třeba považovat za činnost pro něj rizikovou.

12. Závěr, že odsouzený nesplnil ani poslední zákonnou podmínku, kterou je předpoklad dalšího řádného života, považuje krajský soud také za správný. Odsouzený vykonává opakovaně nepodmíněný trest a dosud vykonané tresty nesplnily svůj účel. Nyní odsouzený nemá zajištěno zázemí po propuštění, má dluhy a bude si teprve hledat práci i bydlení. Odsouzený svou nápravu sice deklaruje, ale z jeho chování patrná není. Riziko recidivy dosud nijak nesnížil.
13. Na základě právě uvedených skutečností krajský soud souhlasí se závěry okresního soudu, že odsouzený podmínky pro podmíněné propuštění dosud nesplnil.
14. Krajský soud mohl uzavřít, že rozhodnutí okresního soudu je správné a bylo učiněno po řádně provedeném řízení. Za tohoto stavu věci mu proto nezbylo, než stížnost odsouzeného jako nedůvodnou podle § 148 odst.1 písm. c) tr. ř. zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 7. listopadu 2019

Mgr. Josef Gotěk v.r.
předseda senátu